

DR. VISNOVITZ GYÖRGY KÖSZÖNTÉSE 65. SZÜLETÉSNAPIJÁN



Dr. Visnovitz György 1954. január 9-én született Budapesten, szülei egyetlen gyermekeként. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait Budapest egyik legkiválóbb, 12 évfolyamos iskolájában, az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Iskola és Gimnáziumban végezte. 11 hónapos előfelvételis sorkatonai szolgálatot követően (Csongrád) a Budapesti Műszaki Egyetem Építésztechnológiai Karán tanult,

és vörös diplomával 1979 januárjában végzett. Nős (felesége is építész), 4 felnőtt fiúgyermek és (jelenleg) négy unoka büszke apja, illetve nagypapja.

A diploma megszerzését követően életműve mindvégig a BME Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékével forrt össze, ahová Deák György professzor doktoranduszaként került. Vele haláláig szoros kapcsolatban maradt, Ő az, akinek mind szakmai, mind emberi vonatkozásokban a legtöbbet köszönhet. 2018-as nyugdíjba vonulásáig végig a Tanszék alkalmazásában állt, különféle státuszokban és beosztásokban.

Még egyetemi hallgatóként szakmai érdeklődésének megfelelően tartószerkezeti és építészettörténeti témában is készített TDK dolgozatot. A vasbeton gerendák műgyanta habarccsal ragasztott acéllemezes megerősítésével foglalkozó munkáját (társszerzőkkel) ÉTE különdíjjal jutalmazták. Ez a kettős (szerkezeti és történeti) érdeklődés a későbbiekben is jellemző maradt rá.

Pályája kezdetén a Deák professzor vezette tanszéki kutatócsoport tagjaként a tartószerkezetek használati állapota állt érdeklődése előterében. Egy KGST kutatási célprogram keretében ehhez kapcsolódott műszaki doktori dolgozata (1986), majd később PhD értekezése is (1995). A mintegy két évtizedes kutatómunka eredményei a CEB Bulletin d'Information N°235 kiadványban (1997) angolul is részletesen megjelentek. Három OTKA kutatásban vett részt, egyben témavezetőként.

Pályája második szakaszában egyre inkább a gyakorlatiasabb (oktatási, szakértési, tervezési) feladatok foglalkoztatták, de a kutatáshoz és az elméleti kérdésekhez való vonzódása mindvégig megmaradt.

Viszonylag kisebb számú (kb. 30) publikáció mellett mintegy 20 kutatási jelentés, 50 jelentősebb tartószerkezeti

szakvélemény, 30 tartószerkezeti engedélyezési és kivitelezési terv és számos oktatási segédlet köthető nevéhez. Tevékenyen közreműködött a tanszék híressé vált, több kiadásban megjelent és ma is széles körben használt „színes” Eurocode oktatási és tervezési segédletsorozatának létrehozásában: a „Vasbeton szerkezetek” füzetnek társszerzője, a „Tervezés alapjai. Terhek és hatások.” kiadványnak a társszerzőségei kívül szerkesztője is volt.

Legfontosabb munkái olyan jelentős, műemléki védettségű vagy műemléki jellegű budapesti épületek rekonstrukciójához kapcsolódnak, mint a Műszaki Egyetem Központi Épülete, a New York palota, a Kálvin téri református templom, a Zeneakadémia, a Stollwerck üzemépülete a Vágóhid utcában, a Magyar Nemzeti Bank épülete a Szabadság téren, a Budapesti Értéktőzsde a Deák Ferenc utcában, a Concordia malom a Soroksári úton, századfordulós raktárépület a Révész utcában, az Északi Járműjavító csarnokai vagy az újabbak közül a Fővárosi Vízművek ikonikus épülete a Váci úton.

Az sem véletlen, hogy ezen épületek többsége részben vagy egészben vasbeton szerkezetű, ez a szerkezetípus állt hozzá mindig is a legközelebb. Kutatási munkái, publikációi és fő oktatási tevékenységei is ehhez az anyaghoz kapcsolódtak. Mindezek megkoronázásaként 2009-től a Vasbeton tartószerkezetek társelődője volt az Építésztechnológiai Karon. Az egyetemi oktatói munka végigkísérte egész pályafutását, négy évtized alatt a Szilárdságtani Tanszék összes tárgyában oktatott, beleértve a kiegészítő, szakmérnöki és idegennyelvű képzést is. Több mint három évtizeden keresztül volt a Kar Oktatási Bizottságának (korábban Tantervbizottság) tagja, három kari tanterv születésénél is bábáskodott. Tevékenységét 2018-ban Apáczai Csere János díjjal tüntették ki.

Nyugdíjasként talán több ideje marad a családra és hobbi-jaira: horgászatra, kertészkedésre, történelmi olvasmányokra és az etruszk nyelv rejtelmére. De amíg egészsége engedi, az oktatáshoz és a szakmai munkához sem marad hűtlen: Medgyaszay István nevezetes veszprémi színházának szakértésében vesz részt nagy lelkesedéssel.

Kedves Gyuri sok szeretettel kívánunk neked születésnapod alkalmából nagyon sok boldogságot, sok időt a hobbijaidra és a családotra.

Balázs L. György

DR. TÓTH LÁSZLÓ KÖSZÖNTÉSE 75. SZÜLETÉSNAPIJÁN



Dr. Tóth László 1967-ben szerzett mérnöki diplomát. Szerkezettervezőként a Mélyéptervben kezdett dolgozni. Különböző beosztásokban elsősorban a körszimmetrikus héjszerkezetekkel foglalkozott, így számos ivóvízmedence és vasbeton víztorny tervezője volt. Az 1970-es évek elejétől kialakítója és témafelelőse volt egy epoxigyanta ragasztott kapcsolatú előregyártott vasbeton panelcsaládnak. Az 1980-as évektől felelős szerkezeti és építésztechnológiai tervezője a 3000 m³ hasznos térfogatú, emelt kelyhes, 60-70 m magas vasbeton víztornyoknak, melyekből négyx épült Magyarországon. E témakörben disszertációt írt, s 1985-ben egyetemi doktorrá avatták. Elképzelései, tervei

alapján újszerűen végeztek csőátsajtolást Budapesten, nagyatmérőljű vasbeton csövek alkalmazásával. A nagytérfogatú utófeszített vasbeton iszaprohasztó tornyok építési lehetőségeinek megteremtésén is dolgozott. Irányításával készültek a debreceni szennyvíztisztító telep 4500 m³ hasznos térfogatú utófeszített vasbeton iszaprohasztói, s ezt követően továbbiak. Az utóbbi években az árvízvédelem területén is tevékenykedik, irányításával épült Szentendrén, Szegeden és a Dagály uszoda környezetében – összesen 2,7 km hosszban – mobil árvízvédelmi falrendszer. Meghatározó szerepe volt az Országos Vízügyi Főigazgatóság megrendelésére 2018-ban elkészített „Műszaki irányelv a mobil árvízvédelmi falrendszerek alkalmazásához” című kiadvány összeállításában. Jelenleg a Püskösdfürdői és az Aranyhegyi patak balparti árvízvédelmi rendszer kiviteli terveinek elkészítésén dolgozik.

A Mélyéptervben 1987-től irodavezetőként 150 ember munkáját irányította, majd az állami vállalat felszámolása után megalapította a Mélyépterv Komplex Mérnöki Kft.-t. Jelenleg a Mélyépterv Komplex Mérnöki Zrt.-t irányítja, ahol 35 állandó alkalmazott dolgozik. Különböző szakmai szervezeteknek (Magyar Hidrológiai Társaság, Építéstudományi Egyesület, **fib** Magyar Tagozat) tagja. A Vasbetonépítés szakmai folyóirat szerkesztőbizottságában is tevékenykedik. Rendszeresen publikál (20-25 szakkikk), konferenciák részt-

vevője és gyakori előadója, szakmai kiadványok társszerzője. Ipari konzulens, megbízott előadó a betontechnológia témájú szakmérnöki oktatásban. Számos kitüntetést kapott, melyek között említhető a Palotás László díj (2008) és a Vásárhelyi Pál díj (2016) is.

Kedves Laci, nagyon sok boldogságot és sok-sok aktív évet kívánunk születésnapod alkalmából.

Balázs L. György

SZABÓ ISTVÁN KÖSZÖNTÉSE 85. SZÜLETÉSNAPIJÁN



Szabó István 1934. augusztus 1-én született Mátészalkán. Középszkolai tanulmányait Nagykanizsán kezdte, majd Budapesten fejezte be 1952-ben. Két évig dolgozott a Villamosipari Központi Kutató Laboratóriumban, majd 1954-ben jelentkezett a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Mérnöki kar Híd- és Szerkezetépítő szakára, ahol 1959-ben szerzett diplomát. Ezt követően

került a Mélyépitési Tervező Vállalathoz, ahol a dr. Márkus Gyula által vezetett Szerkezeti osztályon dolgozott.

Egy éves kivitelezői gyakorlat (31-es Á.É.V.) után 1966-tól mint irányító tervező dolgozott. 1969-ben megszerezte a BME vasbetonépítési szakmérnöki oklevelét. 1974-től szakosztályvezető, 1977-től műszaki-gazdasági tanácsadó, 1982-től osztályvezető helyettes.

Kiváló elméleti felkészültségét folyamatosan fejlesztette a „szakmai műhelyben”, s évtizedeken át volt dr. Jánó József munkatársa. A mélyépitési ágazat, s azon belül is a vízepítési műtárgyak (víztisztító és szennyvíztisztító telepek műtárgyai, víztároló medencék és víztornyok) tervezése jelentette szakmai főtevékenységét. Részes volt a különböző szerkezetű és építéstechnológiájú monolit, vagy előregyártott vasbeton medenceszerű műtárgyak kialakítóinak. Kiemelkedő példaként a Gellérthegy 2x40 000 m³-es utófeszített ivóvíztároló komplexum, vagy számos 5 000-10 000 m³-es ivóvíztároló medence említhető. Egykori kiemelt állami nagyberuházások (Dunai Vasmű Konverteres Acélmű és Kokszolómű) vállalati főtervezőjeként érvényesítette komplex szakmai szemléletét, s irányította a különböző szakágazatok vezető szakembereinek munkáját.

Az állami vállalatot felszámolták, emiatt szakmai tevékenységét az 1992-ben alakult Mélyépterv Komplex Kft.-ben, majd ennek átalakulásával létrejött Mélyépterv Komplex Zrt.-ben folytatta szerkezeti főmérnökként. Az új cégben 15 fős építész-statisztikus egység munkáját vezette egészen 2009. áprilisáig. Azt követően részmunkaidőben dolgozott szaktanácsadóként.

Országos tervpályázatokon többször nyert díjat, vagy megvételt (pl. Víztorony építési pályázaton II. díj, víztároló medencék pályázat III. díj stb.)

A tervezési feladatok mellett, több mint 25 évig – a BME Építőmérnöki Kar Vasbeton Tanszékének felkérésére – mérnökhallgatók gyakorlatvezetését, diplomázók konzultálását, diplomatervek bírálatát végezte.

Több szakkikket írt, előadásokat tartott különböző konferenciákon, szimpóziумokon (Mérnöktovábbképző Intézet előadásorozat, Országos Közművesítési Konferencia, Nemzetközi Héjszerkezeti Szimpóziум, stb.)

Több elfogadott és alkalmazott szabadalma volt (pl. „Szerkezet és eljárás térszín alatti zárt négyszögszelvényű vonalas műtárgyak létesítésére”, melynek alapján készültek pl. a meglévő út és vasút alatt, előregyártott vb. elemekből átsajtolt élővíz átvezetések, illetve közutak).

Külön kiemelendő, hogy a gyakorlott szakemberek mellett sokat foglalkozott a friss diplomás mérnökök nevelésével, s számukra a tervezés „mesterségbeli tudásának” átadásával.

Szakmai munkája mellett a zártkörű részvénytársaság meghatározó tulajdonosa és igazgatósági tagja is volt hosszú időn át. Felelősséggel tevékenykedett a megváltozott piaci körülmények között, s a legkülönbözőbb mélyépitési műtárgyak szerkezeti és építéstechnológiai megoldásainak kidolgozója.

Szakmai tudásánál csak szerénysége nagyobb, emiatt csak a szűkebb szakmai közélet szereplői között ismert. A **fib** Magyar Tagozatának tagja, s különböző konferenciák és rendezvények résztvevője. 2007-ben szakmai tevékenysége elismeréseként Menyhárd István- díj kitüntetésben részesült. Több mint 50 éves tervezői múlttal, óriási tudásával és tapasztalatával a mai műszaki élet kiemelkedő alakja. Az utóbbi években megromlott egészségi állapota miatt már nem aktív, de ma is tartja a kapcsolatot volt munkatársaival.

Kedves István, ezútonl kívánunk neked sok boldogságot és jó egészséget születésnapod alkalmából.

Balázs L. György